

Základní informace pro studenty k začátku semestru

- Časy cvičení - dle rozvrhu
- E-mail: Matous.Cabalka@vutbr.cz
- Místnost: A1/1935
- Zápočty: 2×12 bodů + bod za Maplem celkem max. 25
 - Termíny zápočtů: 6.-7. týden, 11.-13. týden
 - Z každého zápočtu alespoň 6 bodů
 - Klidně zvlášť pro ty, kteří chtějí jít na předtermín
 - U zápočtů možnost získat bonusové body
- Maximálně 2 absence
 - Lze nahradit ve stejném týdnu u jiného kolegy
- Založit fb skupinu pro sdílení podkladů od cvičícího
- Možnost předzápočtové konzultace a konzultace před zkouškou
- Kdo je přednášející?
- Zdůraznit, že 1M za hodně kreditů a je důležité zvládnout nejen kvůli kreditům ale i kvůli snazšímu studiu celkově

Matematická logika

Definice 1. (Výrok)

Výrok je tvrzení, o němž lze říct, zda je pravdivé či nikoli. Nechť je A výrok. Pokud je pravdivý, pak píšeme $p(A) = 1$, pokud je nepravdivý, pak je $p(A) = 0$. Hodnoty 0, 1 jsou pravdivostní hodnoty.

Poznámka:

Elementární výrok je takové tvrzení, které je dále nedělitelné a neobsahuje žádné logické spojky.

Logické spojky

Definice 2. (Nulární logické spojky)

Existují dvě nulární spojky - pravda/tautologie (označované symboly T nebo \top) a nepravda/kontradikce (označované symboly F nebo \perp). *Tautologie* je tvrzení, které je vždy pravdivé. *Kontradikce* je naopak tvrzení, které je vždy nepravdivé.

Příklad 3.

Tautologie: „Přijdu, nebo nepřijdu.“

Kontradikce: „Nikdy jsem nebyl ve škole.“

Definice 4. (Unární logické spojky)

Jedinou unární logickou spojkou je negace označovaná symbolem \neg (tj. $\neg A$), nebo pomocí apostrofu (A'). Pokud je $p(A) = 1$, pak $p(\neg A) = 0$ a naopak.

Definice 5. (Binární logické spojky)

Nejčastěji používanými binárními spojkami jsou konjunkce („a“, \wedge), disjunkce („nebo“, \vee), implikace („jestliže ..., pak...“, \rightarrow , \Rightarrow), a ekvivalence („právě tehdy, když“, \leftrightarrow , \Leftrightarrow).

Definice 6. (Tabulka logických hodnot)

Hodnoty výroků a výrokových formulí nejčastěji zaznamenáváme do tabulky logických hodnot.

A	B	$\neg A$	$A \wedge B$	$A \vee B$	$A \rightarrow B$	$A \leftrightarrow B$
1	1	0	1	1	1	1
1	0	0	0	1	0	0
0	1	1	0	1	1	0
0	0	1	0	0	1	1

Věta 7. Platí následující vztahy pro negace složených výroků:

- $\neg(\neg A) = A$,
- $\neg(A \wedge B) = \neg A \vee \neg B$,
- $\neg(A \vee B) = \neg A \wedge \neg B$,
- $\neg(A \rightarrow B) = A \wedge \neg B$,
- $\neg(A \leftrightarrow B) = (A \vee B) \wedge (\neg A \vee \neg B)$.

Věta 8. Následující výrokové formule jsou tautologie:

- $(A \rightarrow B) \leftrightarrow (\neg B \rightarrow \neg A)$,
- $((A \rightarrow B) \wedge (B \rightarrow C)) \rightarrow (A \rightarrow C)$,
- $(A \leftrightarrow B) \leftrightarrow ((A \rightarrow B) \wedge (B \rightarrow A))$.

Definice 9. Necht jsou dány symboly \circ a $*$. Pak následující zákony nazýváme:

- $a \circ b = b \circ a$ - **komutativní zákon**.
- $a \circ (b \circ c) = (a \circ b) \circ c$ - **asociativní zákon**
- $a \circ (b * c) = (a \circ b) * (a \circ c)$ - **distributivní zákon**.

Věta 10. Pro logické spojky \wedge, \vee platí komutativní, asociativní a distributivní zákony:

- $A \wedge B = B \wedge A$, $A \vee B = B \vee A$,
- $A \wedge (B \wedge C) = (A \wedge B) \wedge C$ $A \vee (B \vee C) = (A \vee B) \vee C$,
- $A \wedge (B \vee C) = (A \wedge B) \vee (A \wedge C)$, $A \vee (B \wedge C) = (A \vee B) \wedge (A \vee C)$.

Definice 11. (Výrokové kvantifikátory)

V matematice se nejčastěji užívají dva kvantifikátory:

- Obecný kvantifikátor**, který se značí \forall a čte se „pro každé“.
- Existenční kvantifikátor**, který se značí \exists a čte se „existuje alespoň jeden“.

Kvantifikátory doplňují proměnnou a množinu, například „ $\forall x \in X$ platí $A(x)$ “, nebo „ $\exists x \in X$ takové, že platí $A(x)$ “.

Věta 12. (Negace výroků s kvantifikátory)

Necht $A(x)$ je výroková formule s proměnnou $x \in X$, potom

- negací výroku „ $\forall x \in X$ platí $A(x)$ “ je výrok „ $\exists x \in X$ tak, že platí $A(x)$ “,
- negací výroku „ $\exists x \in X$ tak, že platí $A(x)$ “ je výrok „ $\forall x \in X$ platí $A(x)$ “.

Základy teorie množin